

ZPRÁVA Z CYKLOVÝLETU – 2. KVĚTNA 2019

Vážené spolujezdkyně a spolujezdci, organizátoři Senior fitness!

S radostí podávám hned začerstva zprávu z , v pořadí už pátého letošního kolovýletu. S radostí proto, protože nám zase přálo počasí, a také proto, že nás tentokrát jelo šest.

Autorem trati byl tentokrát Petr, dalšími účastníky zájezdu byli Fanda, Eva, Květa, Zuzana - nováček a já. Ještě k tomu počasí: ona to zase taková idylka nebyla, ale když si představím, že o tomto víkendu spadne teplota o deset stupňů, tak říkám o dnešku - nějaký ten vítr nám neublížil, a že mohlo být více sluníčka, to jsme také přežili.

Vyrazili jsme krátce po čtvrt na deset ze zastávky ČD Modřany. Po několika stech metrech jsme se zabořili do Modřanské rokle (vážení, ta rokle je v pražských Modřanech, ne více než dvacet kilometrů od centra a je neuvěřitelně tichá, příjemná, plná krásné přírody). Kdo tam nikdy nebyl - vřele doporučuji!

Tou roklí jsme vyjeli až na kraj Písnice, pak přes Cholupice, Dolní Břežany, Libeň až do Psár. Tam se z nás stali poněkud turisté až stěhováci, neboť modrá turistická značka se lámala dolů a nahoru, ale "kolmo" se zvládnout nedala. Tak si děvčata obtěžkaná elektrokoly sáhla až na dno sil.

Odměnou nám všem byla zakrátko nalezená lesní cesta ve stopě Záhořanského potoka. Libeř,

Záhořany - žádná hospoda, žízeň jako trám! Ale zato jsme vklouzli do nádherného údolí Záhořanského potoka - a zase: kdo nezná a nebyl tam, sobě škodí. Klidná jízda s postupným spádem, nejméně deseti brody, mokro až na zadku - to byl zážitek, na který jen tak nezapomeneme. Inu naše země česká je tak hezká, tak hezká! A kdo dosud trempoval v údolí Záhořanského potoka, ten si jistě užíval a užíval. Popularitu tohoto přírodního útvaru bezpečně dokumentuje řada chat, chatiček i srubů, jejichž výraz i cena stoupá, čím blíže k Davli.

Ta nás přivítala sluníčkem i rozumným občerstvením v hospodě u Bendů. (Jirko, nemáš tam kořeny?) Pro cestu zpět ku Praze jsme zvolili tu nejméně příznivou variantu. Ale cca 3 km po frekventované silnici po proudu Vltavy až k žel. mostu ve Skochovicích jsme nakonec bezpečně zvládli. Nakonec i přechod tohoto železničního mostu, a to na radu místních pivařů od Bendů. Ještě, že ten vlak na Dobříš přejížděl most o něco později, než jsme ho v plném bezpečí překonali.

A pak už nás čekala jen cesta kolem Zbraslavi, krátké občerstvení u "Posledního Kelta" a rozlučka na značně vytížené cyklostezce u Bráníka. Myslím, že domů se dostal každý do 18 hodiny, ujeté kilometry si dnes zapíšeme v počtu 62.

Takže máme přes 330 km, to vypadá na letošní rekord. Hlavně ať nám vydrží počasí i zdravíčko. Přidávám dva obrázky - jeden je z cyklostezky za Dolními Břežany, jeden z lesní cesty Záhořanským údolím - to nás fotila ta něžná cyklistka s neněžně odřenými koleny. Ať se

jí to brzy zahojí! Vážení přátelé, ti kdo jezdí i ti, kteří nejezdí, pamatujte: příští kolovýlet je zase ve čtvrtek, 16. května 2019. O trase si ještě nechám zdát, za počasí se budu modlit!

Nazdar všem a cyklovýletům se Senior fitness zvlášť!

Srdečně Vás zdraví Ivan Liška.